

de i Gæstgiveriet boende og rejsende. Jeg forstaar det altsaa saadan, at Folk, som fra Landet komme kørende eller cyklende til Byen og tage ind paa et Gæstgiveri, skulde have Lov til at faa baade Mad og Øl og Kaffe o. s. v., til Trods for at de køre eller cykle eller spadserer hjem om Aftenen. Det vilde ikke kunne tillades efter Regeringsforslaget. Efter dette skulde Folk bo der. Natten over for i det hele taget at faa Lov til at være der. Men det vil med andre Ord sige, at man tvang alle, der fra Landet kom ind til Byerne, til at gaa paa Restaurant, Værtshus eller Beværtning; de kunde ikke komme ind paa et Gæstgiveri, for der kunde de intet faa, medmindre de bleve boende der Natten over. Som sagt, jeg har ikke noget imod det, jeg finder, at det er et rimeligt Hensyn at tage, men jeg tror, at det er rigtigt at gøre sig klart, at der er en Forskel paa de to Maader, paa hvilke Gæstgiveri er defineret i Lovforslaget, som det foreligger, og i Ændringsforslag Nr. 1, som det er stillet af Flertallet.

Hvad Beværtninger angaar, er det vistnok saaledes, at der maa siges at være to Ting — jeg taler altsaa foreløbig om Byerne —, der særlig ere af Interesse med Hensyn til Forskellen mellem det her foreslaaede og det i Folketinget vedtagne, nemlig Spørgsmaalene om Indretningen af Beværtningslokaler og om Antallet af Beværtninger. Jeg er enig med den ærede Ordfører og forskellige andre, der have talt, ikke mindst det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), i, at Spørgsmaalet om, hvordan de Lokaler skulde være, der i det hele taget maa benyttes til Beværtning, er et meget stort og efter min Opfattelse for Ædruelighedens Fremme meget indgribende og vigtigt Spørgsmaal, og jeg har ikke det mindste imod, at man stiller overordentlig strenge Fordringer til de Lokaler; der skulde kunne benyttes til Beværtning i Byerne, for den Sags Skyld ogsaa paa Landet, men her taler jeg altsaa foreløbig om Byerne. Ud fra de Betragtninger har jeg i og for sig heller ikke noget imod det Underændringsforslag, der er stillet under Nr. 2, som altsaa efter min Mening skærper de Krav, der stilles til Lokalerne — Underændringsforslaget siger jo, at de ikke uden i særlige Tilfælde kunne indrettes i Bagbygninger eller Kældere. Jeg har som sagt ingen Sympati for, at man skulde kunne tillade Lokaler, der — jeg havde nær sagt i sig selv opfordrede til daarlig Beværtning, til Fremme af Drikkeri, men jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at i samme Grad

som man skærper Kravene til Lokalerne, i samme Grad har man ogsaa renonceret paa Bevillingens Udstrækning til et kort Aaremaal. Det er givet, at de to Ting kunne ikke forliges; man kan ikke med Rette stille de samme Fordringer til Lokalerne, hvis man kun vil give Bevillingen paa kort Aaremaal. Jeg gør mig ikke noget som helst Haab om, at det, der her er foreslaaet, at give Bevillingen indtil videre eller paa Livstid, altsaa beholde det nuværende, skulde kunne gennemføres i Folketinget, og jeg forudsætter, at man ogsaa i dette høje Ting er klar over, at det er et af de Omraader, hvor der fra et Flertals Side i Folketinget vil blive stillet Krav om dog nogen Begrænsning. Jeg ser godt, at det er noget særligt for Aktieselskaber, men her taler jeg altsaa om de personlige Bevillinger. Men jeg haaber paa, at det skal lykkes at finde en Ansættelse af Aaremaalet, der baade giver Plads for de strenge Krav til Lokalerne Indretning og paa den anden Side ogsaa gør det muligt ikke alene at faa Lovforslaget gennemført, men tillige, om jeg saa maa sige, at komme af med saadanne Beværtninger igen uden at skulle betale de store Erstatninger, som der let bliver Tale om, hvis Bevillingerne ere givne paa ubestemt Tid. Men jeg er, som sagt, klar over, at jo stærkere man stiller Kravene til Lokalerne Indretning, des mere maa man renoncere paa Aaremaalet, og jeg er ikke saa ængstelig for at gaa noget længere op med Aaremaalet end de 5 Aar, der vare satte af Folketinget, for at kunne stille større Fordringer til Lokalerne. Jeg haaber, at man mellem Tingene skal kunne enes om et Aaremaal, der opfylder Kravene til begge Sider.

Det andet Spørgsmaal, som jeg nævnedes var af Interesse, er Spørgsmaalet om Antallet af Beværtninger. Det foreslaas af det Flertal, der har stillet Ændringsforslaget under Nr. 1, at Antallet skal fastsættes ved kommunale Vedtægter — det er stadig væk i Byerne. Det er jo i Overensstemmelse med det nuværende. Som det er oplyst i Ædruelighedskommissionens Betænkning, er der eller var i alt Fald paa det Tidspunkt kun 11 Byer i Landet, der ikke havde Beværtervedtægter, kan jeg vel kalde det. Men det fremgaar forøvrigt ogsaa af Kommissionens betænkning, at der i en hel Mængde Byer i Vedtægterne findes et lavere Tal af Beværtninger end det Tal, der efter Oplysningerne i Øjeblikket findes i den paagældende By. De vil med andre Ord sige, at der allerede ved de for Tiden gældende Vedtægter er givne